

Arrest

nr. 161 265 van 3 februari 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 4 oktober 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 5 september 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 11 oktober 2013 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 15 december 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat J. KEULEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 4 juni 2010 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. Op 5 september 2013 werd deze aanvraag ongegrond verklaard. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 04.06.2010 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 21.09.2010, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald door [A.K.] die echter niet weerhouden kunnen worden (zie medisch verslag arts-adviseur d.d. 23.08.2013)

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel

risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Het attest van immatriculatie dat werd afgegeven in het kader van de procédure op basis van genoemd artikel 9ter dient te worden ingetrokken. Gelieve tevens instructies te geven aan het Rijksregister om betrokkene af te voeren uit het Vreemdelingenregister en terug in het Wachtregister in te schrijven.

Gezien de asielprocedure van betrokkene/n nog lopende is, verzoek ik u het attest van immatriculatie dat aan betrokkene/n werd afgegeven verder te verlengen tot nadere berichtgeving over de asielprocedure.

Gelieve tevens instructies te geven aan het Rijksregister om betrokkene af te voeren uit het Vreemdelingenregister en terug in het Wachtregister in te schrijven.”

Op dezelfde datum wordt aan verzoeker eveneens een bevel om het grondgebied te verlaten afgegeven. Dit is de tweede bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

“De heer, die verklaart te heten:

[...]

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd."

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de vreemdelingenwet doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie houdens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Over de gegrondheid

3.1. In een enig middel, zoals aangevoerd in de synthesememorie, voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de vreemdelingenwet en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Zij betoogt in essentie dat de verwerende partij zich heeft beperkt tot een toetsing aan artikel 3 van het EVRM, daar waar alle criteria van artikel 9ter van de vreemdelingenwet dienden te worden nagegaan. Zij voert aan dat het niet aan de arts-adviseur toekwam om juridische beschouwingen te maken en dat de bevindingen van de arts-adviseur niet verenigbaar zou zijn met wat er in de medische getuigschriften wordt geattesteerd. Tenslotte nog lijkt verzoeker het de verwerende partij ten kwade te duiden dat hij niet persoonlijk werd onderzocht.

3.2. In de mate verzoeker aanvoert dat het onderzoek in het kader van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ten onrechte werd beperkt tot een toetsing aan artikel 3 van het EVRM, merkt de Raad voorreerst op dat de bestreden beslissing uitdrukkelijk motiveert dat "(1) uit het voorgelegd medische dossier niet kan worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, en (2) uit het voorgelegd medische dossier niet kan worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft."

Aldus blijkt er, tenminste formeel, verwezen te zijn naar beide in artikel 9ter van de vreemdelingenwet vooropgestelde criteria. Het feit dat vervolgens wordt verwezen naar de Europese richtlijn 2004/83/EG en artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, doet aan die vaststelling geen afbreuk.

De bestreden beslissing steunt op het medisch advies, opgesteld door arts-adviseur C.P. op 23 augustus 2013. Dit advies werd samen met de bestreden beslissing aan verzoeker ter kennis gebracht en dient te worden beschouwd als een deel ervan. In het medisch advies oordeelde de arts-adviseur:

"• Gedetailleerd medisch attest de dato 14/06/2009 van dr. [D.M.] Voorgeschiedenis van sinusitis, Helicobacter Pylori gerelateerde oesofagitis, appendectomie, depressie.

• Medisch getuigschrift de dato 14/06/2009 van dr. [D.M]. Depressie, leversteatose, hepatitis B.

• Medisch getuigschrift de dato 15/10/2011 van dr. [V.P]. Syfilisinfectie, appendicitis waarvoor appendectomie, stressdepressie.

Bespreking van het medisch dossier:

Uit dit medisch dossier bestaande uit de hierboven vermelde medische attesten blijkt dat deze 34-jarige man last heeft van depressieve gevoelensstress en behandeld is geweest voor syfilis, appendicitis en oesofagitis. Er werd melding gemaakt van hepatitis, maar dat werd nergens bevestigd door enig iso-onderzoek.

De syfilis werd behandeld en is dus niet meer actueel en het is zo dat bij een doorgemaakte syfilisinfectie, ook na succesvolle behandeling de TPHA-waarden levenslang positief blijven, De negatieve VDRL-waarden wijzen erop dat de infectie succesvol behandeld werd, aldus betreft het hier geen actueel probleem meer.

De appendicitis werd heelkundig behandeld met een appendectomie en is dus geen actueel probleem meer.

De behandeling van K.R Gerelateerde oesofagitis bestaat uit een tiendaagse antibioticakuur en een behandeling met een P.P.I. gedurende maximaal 8 weken. Ook dit is dus geen actueel probleem meer.

Depressieve gevoelens en stress zijn geen aandoening en het feit dat de betrokkene geen behandeling krijgt hiervoor wijst erop dat het om banale klachten gaat.

Dit medisch dossier laat niet toe het beslaan vast te stellen van een graad van ernst zoals vereist door artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, zoals geïnterpreteerd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens dat een aandoening eist die levensbedreigend is gezien de kritieke gezondheidstoestand of het zeer vergevorderd stadium van de ziekte. (EHRM 27 mei 2008, Grote Kamer, nr. 28565105, Nv. United Kingdom; EHRM2 mei 1997, nr. 30240/96, D. v. United Kingdom.)

De in deze medische attesten. beschreven aandoeningen kunnen niet beschouwd worden als direct levensbedreigende aandoeningen.

Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene. noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het herkomstland is.

Bijgevolg stel ik vast dat er geen sprake is van een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van artikel 9ter van de wet van 15 december 1960 en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd artikel.

Derhalve is er medisch gezien dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland."

Hoewel verzoeker ten dele kan worden bijgetreden waar hij stelt dat in het medisch advies enkel wordt gemotiveerd in het licht van artikel 3 van het EVRM daar waar artikel 9ter van de vreemdelingenwet ruimer is, blijkt uit de lezing van het advies in concreto de door verzoeker geattesteerde aandoeningen onderzocht werden door de arts-adviseur. Met betrekking tot de syfilis stelt de arts-adviseur vast dat deze werd behandeld en niet meer actueel is. De appendicitis werd heelkundig behandeld met een appendectomie en is dus evenmin een actueel probleem. Met betrekking tot de oesofagitis stelt de arts-adviseur dat de behandeling hiervan bestaat uit een tiendaagse antibioticakuur en een behandeling met een P.P.I. gedurende maximaal 8 weken. Ook hier stelt hij vast dat er geen actueel probleem meer is. Met betrekking tot de depressieve gevoelens en stress is de arts-adviseur van oordeel dat dit geen aandoeningen zijn en dat het feit dat verzoeker hiervoor niet wordt behandeld er op wijst dat het om banale klachten gaat. Aldus kwam de arts-adviseur tot de vaststelling dat er actueel geen behandeling meer noodzakelijk is voor de medische aandoeningen. Uit grondige lezing van het medisch advies blijkt aldus dat door de arts-adviseur wel degelijk de medische aandoeningen van verzoeker werden onderzocht en dat telkens werd nagegaan welke behandeling daarbij noodzakelijk was. Hieruit blijkt minstens impliciet dat werd nagegaan of verzoeker lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Het gegeven dat de - juridisch betwistbare - overwegingen met betrekking tot het gebrek aan een directe bedreiging voor het leven of de fysieke integriteit en artikel 3 van het EVRM die de arts-adviseur in zijn advies toevoegt zijn bijgevolg volstrekt overbodig, doch doen geen afbreuk aan de vaststelling dat ook de noodzaak aan behandeling in het land van herkomst werd nagegaan. Uit de vaststelling door de arts-adviseur dat actueel geen behandeling noodzakelijk is, volgt eveneens dat niet moet worden nagegaan of er een behandeling beschikbaar of toegankelijk is in het land van herkomst. Aldus ligt geen schending voor van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Verzoeker voert geen concrete elementen aan die van aard zijn de vaststellingen van de arts-adviseur te weerleggen. Het feit dat de arts-adviseur juridische overwegingen vermeldt in zijn advies doet geen afbreuk aan de vaststelling dat de arts-adviseur in het medisch advies inhoudelijk heeft getoetst aan beide criteria van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Verzoeker maakt, zoals hoger reeds gesteld, niet aannemelijk dat de arts-adviseur met zijn concrete advies artikel 9ter van de vreemdelingenwet op een onjuiste manier heeft toegepast. Het enkele feit dat de arts-adviseur tot een ander oordeel kwam dan de behandelend geneesheer van verzoeker, volstaat niet om tot de vernietiging van dit advies (RvS 26 augustus 2010, nr. 206.947). Verzoeker brengt geen enkel element aan waaruit kan blijken dat het medisch advies onjuist of kennelijk onredelijk is, dan wel dat er nagelaten werd zekere elementen te onderzoeken. Evenmin toont verzoeker aan dat de arts-adviseur, door hem niet persoonlijk te onderzoeken, zou hebben nagelaten rekening te houden met alle elementen van de zaak of tot onterechte of kennelijk onredelijke vaststellingen is gekomen. Het middel is ongegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie februari tweeduizend zestien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

C. VERHAERT